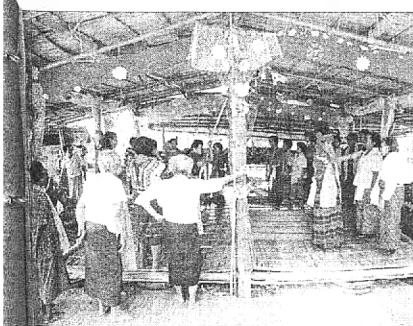
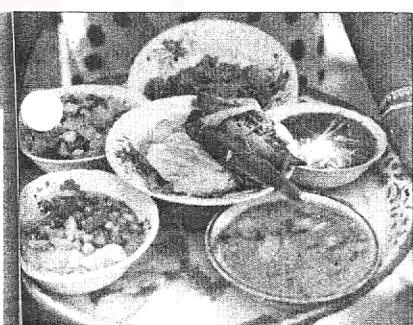

สำหรับชุมชนชาวมอญ (รามัญ) ใน
หลายพื้นที่ ยังคงรักษาประเพณี
โบราณที่น่าจะสืบทอดมาบันทึกไว้ ปี พ.ศ.
๑๘๙๖ ชาติมอญแท้จริงเคยเป็นประเพณีที่รุ่งเรือง
มาก่อนที่อาณาจักรพุกามจะเข้าปกครอง
แยกยกยาพอพยุไปอยู่ในดินแดนต่าง ๆ มอญ
เป็นชนชาติที่มีภาษา วัฒนธรรม ตนเอง
ของตนเอง เคยมีเมืองหลาว คือ เมือง
ห ปี เครื่องหมายหลักในงานศิลปะ บ่งถึง
ลักษณะของชนชาติมอญที่เก่าแก่ ว่าที่จิตรกรรม
แล้วชาวมอญ เป็นต้นกำเนิดของวัฒนธรรมที่
ผสมผสานกันอยู่ในแบบสุวรรณภูมิ และ
ทรงอิทธิพลทางวัฒนธรรมที่มานั่งเดียว กับ
อาณาจักรขอม และละว้า (พื้นที่สุวรรณภูมิ)
เคย์มีชนชาติที่เก่าอย่างขอม มอญ ละว้า
เป็นแห่งปกครอง)

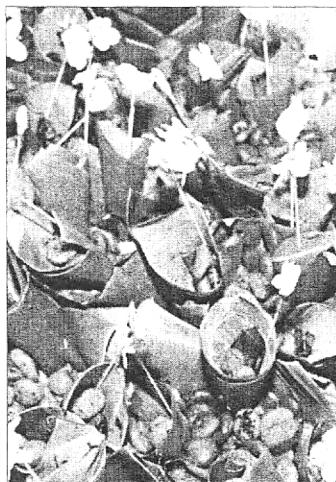
ประเพณีโบราณที่ไม่แน่ชัดว่ามีมานาน
ท่าใดอย่างที่นิยมองามอุป คือ พิธีบูญผึ้ง
บุญที่เรียกว่า พิธี “รำโรง” ซึ่งเมื่อก่อนเป็นการ
แหับน ที่กลุ่มคนบ้านไปขึ้นเว้ากับบ้านชาวบ้านรุ่งป่าย
ตาย (ผีหมู่) เมื่อได้ผลแล้วก็ไปเก็บนั่น รูป
แบบพิธีนี้มีหนึ่งอย่างการเข้าห้องหมู่ โดยมีความ
เชื่อว่า เหล่าผีบรรพบุรุษจะมาลงทางบันได

หลานของตน แสดงการเต้าไม่มั่งหวะเครื่องดูแลรักษาอยุ่ ด้วยความสุกสาน โดยหาก้าวไปที่ไม่ใช่ญาติพี่น้องมองอยุ่ด้วยกัน จะเข้าไปในเพื่อนไม่ได้จะโคนผีที่ห่วงอยุ่ฝักอกฝามา

โรงเรียนที่ใช้จะเป็นไม้ฝาตีฟาก บุบเป็นพื้น
โครงคร่าวทั่วไปเป็นไม้ฝาเมืองแฟกหรือหยาคำ
ยอดจันปักของชาวต้านที่ศิริตะวันออก และธง

យោងយក (កល្លាយតានី) មេនុបូរាល ប្រជាជានបុណ្យដើរបួន ខែមិថុនា (រ៉ាវិស)

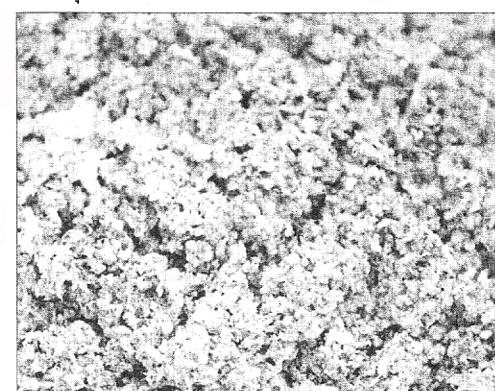
พิธีสืบความสำคัญของบรรพบุรุษ และรากฐานอารยธรรมโบราณที่เป็นอยู่ครอบครัว ให้กับดุแลช่วยเหลือกัน มีความเคารพนับถือผู้หลักผู้ใหญ่ โดยเลือกที่จะนับถือผู้มีบรรพบุรุษ เป็น根แห่งสังคม และจารยาลัษณอีกด้วย ของพิธีกรรมนี้ก็คงถึงความโบราณ เพราะมักใช้ วัสดุธรรมชาติ ธรรมด้า และกล่าวถึงเรื่องคดี ประกอบในพิธีหลายส่วน ซึ่งโดยทั่วไปแล้ว

จังหวะอย่างหนึ่งที่ไม่เคยเห็นก็ไม่ตั้งขาน เป็น
ไม่ได้ผ่านรากทำให้เป็นเหมือนคีมหนึบ เคาะ
จังหวะ

ขอเชิญชวนท่านที่รักใส่ใจในกระบวนการปีบดองเป็น
หลอดกรวยเม็ดขันมั่นต่าง ๆ ผลักล้วนยันหัวว้า
ตกแต่งด้วยดอกลั่นทม มีห้องในสถาณ เช่น
หัวหมู ไก่ ปลาตะเพียนย่าง และวางแผนเรียงไว้
เช่น มะพร้าวอ่อน ฯลฯ พิธีการจะเริ่ม
ประมาณ 08.00-15.00 น. เมื่อครุ่งคิดศรีชัน
ตั้งคณฑ์นั่นไปปีบโภเพหุ่นตัวทรงพ่อ ตั้ง
เต้นรับกันไปจนกลางวันพิธี ก็จะเชิญผู้ไปบ้าน

ทราบกันอยู่โดยมากแล้วว่า นักจากข้าว ฝ่าย
ไฟ แล้ว พิธีที่อยู่คู่กับการยกรัฐธรรมนูญก็คือ^๑
“กล้าย” ฯ เนื่องลั่น เพราะฉะนั้นก็สังเกต
สิ่งของต่าง ๆ ในพิธีนี้ อุณหานได้คาดีให้มี
เป็นพัน ๆ ปี ในการพัฒนาของอารยธรรม
และศรัทธามีนั้น

เรามีการทำ scoop นี้ เพราะได้ข้อมูลมาว่า มีรายงานการอาชญากรรมค้ายาที่ผู้เสียหายมากในงานคือ “ยำห่วงกอลลาร์ดานิ” ที่รับผลิตหรือยอมมากจึงเป็นเหตุให้เราเรามาที่ ๑ ศาลอาญาไทย ๑ เส้นทางให้

เคลื่อนเที่ยงเหล่าญาติเพื่อน้องวอกมาทักกันน้ำ
อาหารเลี้ยงที่หินแปลงตามอีกอย่างก็คือ ข้าว
เบียกนุ่ม ที่ธรรมดายกเห็นเป็นเรื่องจำ แต่ที่นี่
เป็นสีแดงแบบสีน้ำตาลทรารย์แดง และ “ข้าว
หยวก” เมนูเด็ดถูกใจที่กล่าวว่าดีไม่ได้ และเมื่อ
เกร็จอีก้าวถ้าไม่ใช่พิธีนี้ก็จะไม่โน้มทำกินกัน
ด้วยรสชาติที่ร่วยว่องเนียนแตกต่างจากการทำข้าว
นั้นแน่นอน เคยพยายามคนที่ชวนความร่วยว่องรสชาติ
ประมาณให้ ได้วับคำตอบว่าเด็ก ๆ ลัววนรอ
ร่วมพิธีนี้ เพื่อจะได้ชื่อยำหากามบูรณ์ดังนั้น
เดียว ท้ายที่มีคล้อยเรือจาก
การดำเนิน แลงปล่อยไก่
เสี่ยงทาง

เกริ่นมาขานดาเนี่ย ไม่บอก
สูตรวิธีทำเห็นจะอยู่ไม่
เป็นสุขแน่ 似เมทีอาห์瓦ห์ที่
ตัดส่วนอ่อนมา ซึ่งจะเป็น
กลวยดานี เท่านั้น มาหันน
ก่อนบีบเนื้อออก แล้วลับให้
ละเอียด แล้วมาคลุกผสม
ส่วนประกอบอื่นดัง
อัตราส่วนwise ก่อนมั่น

- จ.สระบุรี ที่มีภูมิประเทศหilly (พื้นที่ชาร์มอยู่ที่อินเดีย เช่น ที่พระประแดง) หรือการเริ่มที่ ตั้งแต่ปี ที่เป็นผู้ดูแลสถาปัตยกรรมของหมายลีบ Gottod เป็นการเฉพาะ 4 คน คนหนึ่งจะเป็นคนตัดต้นกล้าวัย (ต้องกล่าวว่าคนนี้ทำาหน้า) แบ่งเป็นก่อนๆ ท่อนหนึ่งที่มีภาระหนักมากที่สุดของทางชุมชน เช่น ให้ไว้ ใช้ล้อในการสิ่งท้ายท้ายพิช (พื้นที่การอยู่ริมแม่น้ำ) ท่อนหนึ่งจะลอกต้นไม้ออกอกรากทำาเป็นรากที่มีน้ำมนุษย์ เอาเป็นแบบตัวไม้ได้ ใช้ล้อจาก ภูมิปัญญาที่มีอยู่ในงาน (คุณนายอกจุ่งห้าไปในพื้นที่ ก็ต้องจุดไฟขึ้นอุ่นภูมิปัญญาต่อ) เพลงมอนุที่เล่น ก็มีเพลง 1. มอยูเชิญฝี 2. มอยูสองขัน 3. สร้อยแสงแดง (ใช้ต้นตอนต่อไก่ เสียงไทย) 4. พมาตบะ (ใช้ต้นทุนมะพร้าวเสียงไทย) 5. มอยูลงลง (ใช้ต้นตอนต้นเสียงอันน่า) 6. ภารนาอก 7. เชิด 8. ภารว่า (เพลงที่ 6-8 ใช้สังเคราะห์) เครื่องราชกุล 1. หยาคานี สับลังเมี้ยด 1.0 กิโลกรัม 2. มะพร้าวคั่ว 0.5 กิโลกรัม (น้ำหนักก่ออ่อนค้าง) 3. ชาลีสิงห์ (บดเทียน) 0.2 กิโลกรัม (= 2 ชีด) 4. กุ้งแห้ง (บดเทียน) 0.1 กิโลกรัม (= 1 ชีด) 5. หอม 0.1 กิโลกรัม (= 1 ชีด) 6. กระเทียม 0.1 กิโลกรัม (= 1 ชีด) 7. พริกแห้งเผา 20.0 เม็ดใหญ่ 8. มะขามเปียก 0.15 กิโลกรัม (= 1 ชีดครึ่ง-ประมาณ 1 ก้อน นำมัคคุ้น 9. น้ำต้าลีปี 0.1 กิโลกรัม (= 1 ชีด) 10. น้ำปลา 4.0 ช้อนโต๊ะ (11. น้ำเกลือ หยดตามท่อน แต่สูตรเก่าไม่มีใช้)

ลองไปปรับลองสูตร แล้วทดสอบดูว่าเด็ดอย่างว่าหรือเปล่า คาดว่ารายการอาหารนี้ น่าจะทำกินกันแน่นับพันปีเขียวเหลือง คงจะรู้ว่า อีกหน่อยอาจจะยำกันหัวใจจนขิดอย่าต่อสักบัก หุ่ง ซึ่งก็น่าจะเป็นอาหารโบราณมากชนิดหนึ่ง เห็นอันกัน แต่ขอวันที่จะไม่กล่าว เพราะอยู่หมู่บ้านรากศักดิ์ ไม่ใช่ร้านขายของคล้อๆ